

bebyrdet med Udgifter, at det vilde blive umuligt at leve her. Nei, der er ligeoverfor de enkelte Egnes og Statsborgeres Befuemmelighed ogsaa hele Samsfundets Lær, man skal have for Die, og dette Samsfundets Lær finder sit Udtryk i Statskassen. Derfor har man til enhver Tid anset det for et Fremfærd, at man nedlagde Embeder, hvis Bestofning ikke stod i Forhold til de Fordele, som de medførte for vedkommende Beboere. Denne Bestofning har ogsaa ført til, at vi, istedetfor at vi tidligere f. Ex. havde fire Amter i det nuværende Maribo Amt og lige saa mange andre mindre Amter omkring i Landet, nu efterhaanden har samlet dem i større Amter, som der jo endnu er dem, der finde er for mange i Tæl. Ligeledes er det gaaet med Jurisdiktionserne, idet de nu ere langt færre end tidligere, ja vi have ikke alene lagt Herredsfogedembeder sammen, men ogsaa forbundet dem med Herredsfrikerembeder, og det Samme er Tilfælde paa mange andre Punkter, hvor vi, selv om det kunde medføre Ulemper for Beboerne, dog troede, at det var forsvarligt af Hensyn til det Gode, der kunde opnaas for Statskassen. Og i selve Navnet Amtstue ligger jo, at dens Omraade maa falde sammen med Amtets. Det vilde være mærkværdigt, om dette Thing nu i 1880 skulde betragte Drettelsen af nye Amtsforvalterembeder som et Fremfærd, medens man i 1870 havde den modsatte Anskuelse. Jeg kan derfor ikke Andet end haabe, at det høie Thing vil følge Udvalgets store Flertal med Hensyn til de Forslag, der ere stillede af det, og jeg skal med Hensyn til Kolding Amtstue blot endnu minde om, at uagtet de efter Vædringsforslaget under Nr. 1 ser ud, som om Kolding Amtstue rent skulde udgaa, saa maa dette Vædringsforslag ses i Forbindelse med Nr. 15 b, hvorved den nuværende Bestemmelse udtrykelig genoptages i Loven, og det Nøgældende altsaa bevarer. Det er ikke noget Nyt, der bliver indført ved Vædringsforslaget under Nr. 1; det Nye er derimod det, som Ministeren og Flertallet vil.

Buff: Efter at jeg igaar havde hørt den høitærede Minister udtale sig, antog jeg ikke, jeg skulde behøve at tage Ordet, thi derefter maatte man jo antage, at man uden Skade kunde lade være at tale saa meget om denne Sag, da disse hans Udtalelser syntes at tyde paa, at der ikke kunde komme Noget ud af denne Lov, dersom Flertallets Vædringsforslag fastholdes. Der er jo ved denne Sag indtraadt det mærkelige Tilfælde, at vi Repræsentanter for de forskjellige Egne, hvis Amtstuer her er Tale om at nedlægges, hvilke politiske Afstygninger vi end tilhøre, dog have været enige om at modsætte os Nedlæggelsen. Det forekommer mig, at dette maa være et betænkelig Bink om, at det dog ikke er saa aldeles i Befolkningens Interesse ganske at nedlægge disse Amtstuer uden at faae Noget i Stedet. Nu

kunde der vist være særlig Grund for mig som Repræsentant for Ribe til at tage Ordet; thi Ribe er jo bleven særlig stedmoderlig behandlet, idet ikke alene den Side i Udvalget, som kaldes Bænstre, er enig om at nedlægge Amtstuen der, men ogsaa den anden Side synes tilbøjelig til at mene, at det ikke vilde afstedkomme videre Ulemper, om man nedlagde Amtstuen der, medens dette derimod nok kunde være Tilfældet i Ebeltoft og paa Møen. Jeg tror nu ingenlunde, dette er rigtigt. Det ærede fantasirige Medlem for Vedby (Rauber), som særlig udmalede Ribes Forhold igaar, giver mig Anledning til at nedlægge en bestemt Protest mod nogle af hans Udtalelser, for det Første da den, at i Ribe Amtstues Bibeholdelse — for Ebeltoft maa det ærede Medlem for Molboerne (Th. Christensen) svare — var der kun 2 eller 3 Sogne, som havde Interesse med Hensyn til deres Ind- og Udbetalinger. Dette er fuldstændig urigtigt. Jeg skal i saa Henseende minde det ærede Medlem og det høie Thing om en Giendommelighed, som er tilstede saavel ved Ribe som ved Kolbing Amtstuer, nemlig den, at ved disse Amtstuer finde en hel Del Omsetninger Sted med Folk, der bo paa den anden Side Grænsen. Det er ogsaa Noget, der maa komme i Betragtning, naar der er Tale om uden nogenisomhelst Erstatning at nedlægge Ribe Amtstue. I lige Maade er det ogsaa ganske mærkeligt at se de Sammendragninger, som her paa Listen ere gjorte for de forskjellige Finantsaar med Hensyn til de paagældende Amtstuer og deres Indbetalinger. Jeg skal ikke trætte det høie Thing, men kun nævne en eneste Række Tæl, nemlig den for det sidste Finantsaar 1878—79. Der er der anført for Amtstuen i Ebeltoft 982, for den paa Møen kun 400, men for den i Ribe 1,250. Det viser sig saaledes, at det største Tæl er fremkommet ved Ribe. Det har jo stinet igjennem ved Forhandlingerne her, at Nedlæggelsen kun skulde være generende med Hensyn til Indbetalingerne, og det er derfor sagt mange Gange, at Beboerne jo simpelt hen kunne lægge deres Statter i et Brev, saa kunne de nemt blive dem kvit. Sagen er jo imidlertid den, at Hovedbulempene ingenlunde vise sig ved Indbetalingerne, men netop ved Udbetalingerne, og der tror jeg netop, at Ribe Amtstue spiller en særlig Rolle. Nu vil jeg sige, at, naar det kunde ordnes paa den Maade, at, naar Amtstuen nedlægges, dog Ind- og Udbetalingerne paa anden Maade kunde finde Sted i Ribe, vilde jeg for mit personlige Vedkommende ikke modsætte mig Nedlæggelsen. Jeg er jo, naar vi paa andre Omraader give os til at lovgive om Embeders Drettelse eller Nedlæggelse, saa villig som Nogen til at indstrænke Embedernes Antal. Det er i Udvalget fra forskjellige Sider blevet udtalt, at vi maatte lade lade disse Ind- og Udbetalinger foregaa ved Tolbepørbørfeskantoret, og kunde det ved gjensidig